

Montse: s elánem mládí

Montse Grases byla dívka, která v rozkvětu svého mládí pochopila, že ji Bůh volá, aby mu sloužila v obyčejném, každodenním životě. Svým přátelům a příbuzným předávala pokoj, který pramenil z blízkosti Boží a příkladně se projevoval při její těžké, smrtelné nemoci.

08.05.2016

María Montserrat Grases García, neboli Montse, se narodila v

Barceloně 10. července 1941. Byla druhým dítětem z devíti rodičů Manuel Grases a Manolita García. Po absolvování střední školy, během které chodila i na klavír, byla přijata na odbornou školu pro ženy v Barceloně.

Měla ráda sport, hudbu, místní lidové tance, například sardana, a také hrála divadlo. Měla mnoho přátel. Její rodiče ji vedli k důvěrnému styku s Bohem. Doma si osvojila některé výrazné charakterové vlastnosti: radost, jednoduchost, zapomínání na sebe a starost o materiální i duchovní dobro druhých. S několika přítelkyněmi ze školy navštěvovala chudinské čtvrti Barcelony a vyučovala náboženství malé děti, kterým občas přinášela hračky a bonbónky. Byla živé, spontánní povahy, a proto někdy reagovala prudce. Nicméně nejbližší příbuzní a učitelé si vzpomínají, že se svou živou povahou bojovala a

snažila se být vždy příjemná a veselá.

V roce 1954 poznala Opus Dei, instituci katolické církve, založené v roce 1928 svatým Josemariou Escrivá de Balaguer, který učil, že všichni křesťané jsou ve svém rodinné a pracovním prostředí povoláni ke svatosti. Její rodiče byli v Díle již několik roků; pomáhali jí v upevňování duchovního života a v boji se získáváním křesťanských ctností. Manolita pobízela svou dceru Montse, aby docházela do centra Opus Dei Llar, kde se mohly mladé dívky křesťansky a lidsky formovat.

Postupně si uvědomovala, že ji Bůh na tuto cestu v církvi volá a 24. prosince 1957 - už nějakou dobu o tom uvažovala, modlila se a prosila o radu - požádala o přijetí do Opus Dei. Od té doby usilovala s rozhodností a vytrvalostí o svatost v každodenním životě. Ve svém asketickém boji

dávala na první místo kontemplaci o životě Ježíše, eucharistii, zbožnost k Panně Marii, velkou pokoru a touhu sloužit druhým lidem. I košíková a tenis jí byly příležitostí k zájmu o druhé. Montse se snažila nacházet Boží vůli v plnění si svých povinností a v tom, že s láskou dbala na drobné věci. Dařilo se jí předávat mnoha svým příbuzným a přátelům pokoj, který pochází z intimního vztahu s Bohem.

V červnu 1958 jí zjistili rakovinu (Ewingův sarkom) v levé stehenní kosti. Nemoc trvala devět měsíců a způsobovala jí prudkou bolest, kterou pokojně a statečně snášela. Díky její lásce k duším a navzdory své nemoci šířila nakažlivou radost a navazovala další přátelství. Přiblížila k Bohu mnoho svých přítelkyň a spolužaček, které ji chodily navštěvovat. V bolesti našla Ježíše a Pannu Marii. Kdo se nacházeli v její blízkosti byli svědky toho, jak se její

vztah k Bohu prohluboval a jak své utrpení proměňovala v modlitbu a apoštolát: ve svatost. Jedna její přítelkyně dosvědčuje, že když ji viděla se modlit, hmatatelně si uvědomovala její intimní vztah s Kristem.

Zemřela 26. března 1959 na Zelený čtvrtek, krátce před dovršením 18 let. Byla pohřbená na hřbitově Sudoest v Barceloně. Nespočetné množství lidí vypovídalo o jejím hrdinském a příkladném životě. A pověst o její svatosti stále roste a to nejen ve Španělsku ale i na dalších kontinentech.

Od roku 1994 odpočívají ostatky Montse Grases v kryptě modlitebny Svaté Marie z Bonaigua, ulice Jiménez i Iglesias, č. 1, 08034, Barcelona (Španělsko). Mnoho lidí přichází s prosbou o pomoc a přímluvu Montse. Existuje velké množství vyslyšených proseb a

milostí, které se přičítají její
přímluvě: mnohé pochází od
mladých lidí, kteří prosí Montse o
pomoc ve svých potřebách.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/s-
elanem-mladi/](https://opusdei.org/cs-cz/article/s-
elanem-mladi/) (14.04.2025)